

هُوَ الْأَبِي - يَا مَنْ خَرَّ مَغْشِيًّا صَعْقًا مِنْ تَجَلَّى الرَّحْمَنِ، ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ الْأَبِي

یا مَنْ خَرَّ مَغْشِيًّا صَعْقًا مِنْ تَجَلَّى الرَّحْمَنِ، صبح است و جمعی از دوستان چون شمع در این جمع روشن و خاطرها پیاد دوست چون ساحت گلزار و چمن پر گل و سنبل و سمن. این عبد قلم برداشته و پیاد روی و خویت پرداخته قسم باسم اعظم که یاد یاران راحت جان و مسرت وجدانست و چنان روح و ریحان آرد که دل بوجد و طرب آید و روان بشوق و وجد زیرا حقیقت شاخصه هر یک در بزم الهی معینی از ماء حیات و جمال باکمال هر یک در فردوس عرفان مطلع نوری از انوار. پس ملاحظه فرما که در بصر و نظر این عبد چه قدر بزرگواری چه که مشاهده آیات کبری هر چند در سائر ممکنات و موجودات میسر ولی آیت عظمی و حقیقت نورآ و کلمه علیا و الرحمة الّتی سبقت الأشياء در مجالی حقائق احباء و مظاهر و مطالع انوار فائضه از شمس بها ظاهر و باهر ع

ورقة طيبة زكيه امة الله ضجيع آنجناب نوری بگم بنفحات قدس مذکریم از لطف الهی امید است که در انجن اماء الرحمن آیت هدی و شعله نورآ باشد و کلّ را بنفحات یوم الله مشام معطر نماید. ورقه مطمئنۀ طيبة زكيه امة البهاء راضیه بگم همیشه بذکر ایشان مشغول است و التماس صدور آثار مواهب میکند ع

ORIGINAL

AUDIO